ant se dnos. ꝓdicatores vo fres
votant. Et tralut hec gsuetudo er
hor gr augustig ꝓfessores regule
sue fres vocat hr dicos. Fratres
bm. Et ita gsi fr dns .ii. et alij m
loab tfimtis. Patet eaꝫ gr magis
cōpetit pn ordinis subiectos fre
gr̄ter vocare fres qm filios sue lo
quedo sue scribedo. cū ipe augus
tin⁹ vocat subditos fres. et sic eaꝫ
faciebat aplus. Cui enī mdu
vocaret subditos filios. tm fregr
aus vocabat eos fres. Utrū oīa q
sūt i regula sit i ꝓcepto ocasioe illig
verbi. Papa⁹ Capitulū vndecimū.

Hec igit sūt q ut obseruetis
ꝓcipim⁹ i mostio gstituti
Traditis mādatis dei tradit mā
data sua. Ubi cū ꝓmo loqueret i
tra ꝑsona de dilcoe dei dicos. Di
ligatur deꝰ .ii. quia ꝓcepta sunt
pncipaliter nobis data inuens
q ista tm sibi q̄ alijs sūt a deo da
ta. Deinde loquit⁹ in seda. alijs ip
nens sua mādata dicos. Obseue
tis. In tradendo aut sua māda
ta. primo ponit i gne suū modū
obligandi i vbo ꝓposito dicos p
cipim⁹. 2o explicat singla man
data dicens. ꝓmū ꝓt qd .ii. Hec
dū at q quida hr intulit regulā
ner habet ꝓcedena ꝓcepta. Et h.
accidit ex hoc q augustig scribes
quibusda mulieribus sue dyocesis re
ligiosis. iserit i fine eplē regulā
ista quā tradit eis obseruandam
inpiens ita. Hec igit sūt .ii. In re
gula aut quā tradit virus ꝓpo
ante illud duo mādata caritatis
et incipit ita. Ain oīa fres .ii. Qui
g incipiūt regulā sic. Hec igit sūt.
.ii. incipiūt sedm modū regule t
dicet et tūc gtinuat. sequenda cum
duobz mandatis precedentibz. Ut
eis illa duo ipleant ꝓponūtur
ꝓcepta sequenda. In aut grat quae
augustin⁹ i regula mulieꝝ nō
ꝓmisit duo mādata de dilectoe.
mlieribz et cōtinuat si deꝰ igit sequenda cū ꝓ
missis i epla. Et ū sic incipiūt ain oīa fres .ii.
incipiūt sedm modū regule virus edite et.

Dia ꝑt q amor spūalis mulierū
de facili degenat i carnale. Et ideo
times dare huic degnacionem occa
sionē. noluit eis ipone aliq̄ de
dilectione ꝓximi. Sed nichil oīa
q gtinet⁹ in regula sūt in ꝓcepto.
Videt⁹ q sic. Constat em q hor pro
nomē hec demōstrat oīa q gtinet⁹
i regula et de his dicit. Papa⁹ q⁹
oīa sūt in ꝓcepto. Ex si dicatur.
sequit⁹ q ꝓfessor regule peccat mor
talit⁹ qn facit cōtra aliquid qd sit
i regula. Ergo q si nō domat car
nem suā ieuniis et abstinencia esse
et ꝓpter tuis ḡtium valitudo ꝓmit
tit. Vel si nō versat⁹ i corde
qd ꝓfert⁹ i ore qn psallit et silibz
peccat mortalit⁹. Ad hoc dicit q̄ dā
q hoc pnomē hec cū sit demōstra
tiū rei ꝓpe posite. non demōstrat
ibi nisi duo mādata ꝓpe posita scz
de vnitate cordiū. et de cōcitate rez
Et hec duo solū sūt i ꝓcepto in tota
regula. Ex si hoc esset verū sequet⁹
q illud qd remote dicat⁹ ꝓposito tū
q̄ ꝓn obediat⁹ nō esset i precepto.
qd gstat esse falsū. Ideo dicit aliq
q omia sunt i ꝓcepto. Sed cum
ꝓcepta affirmatiua nō ligēt ad
semp. nō est necesse q peccet mor
talit⁹ ꝓfessor regule. qnūq nō im
plet omia que sibi dicunt⁹. Et iō
q̄uis nō semp afflugat carnem
suā. gñtū valitudo ꝓmittit. nec
semp versat⁹ i corde qd ꝓfert⁹ in
ore. nō ideo sequit⁹ qd peccet mor
talit. Ex si hec rescōsio vera esset se
quet⁹ saltē i negatiuis q obligāt
ad semp. q quicūq cōtrafaciēt pec
caret mortalit. Ergo quicūq faceret
i oratorio aliud q̄ id ad qd fm est
vel quicūq uret alicubi sine sono
et silibus negatis peccaret morta
lit cū ista indicant. qd dici esset
crudelitas. Ideo dicit aliq q et si oīa
ꝓmat augustig tm ꝓfessor regu
le eig nō peccat mortalit faciendo
gr qz nō ꝓmittit obiam augustio

sed ꝓlato. nec vouet aliq̄s regulā
bti augustini. Sed sdm hec nullg
mōlit peccaret faciendo gr aliq̄
qd sit in regula nisi qn supra vba
augustini adderet⁹ ꝓceptū ꝓlati
qd manifeste falsū est. Ideo dicunt
alij q tota regula est i precepto
no em singulis sed ꝓfessoribz oībz
insmul i eadē domo existentibus.
Sicut si pfamilias ꝓcipet toti fa
milie ut purgaret tali die talem
cāpū. totū ꝓcipet oībus insimul
nō singulis sed sufficit⁹ q vng face
ret vnā ptem alig aliam et sic de
singulis dūmō totū fieret ab oībz
insimul. Ita eaꝫ implet⁹ ꝓceptū
de tota regula seruāda qn i eode
quetu seruat⁹ totū licet nō glibet
impleat. Ex si hoc sufficit qd i eode
cōuentu aliquis huaret abstinē
cias. alig faciet ordines. alig por
taret habitū debitū. et sic de sin
gulis dūmō totū huaret qd est
vidiculū dicere. Ideo dicūt alij q ob
huāca regule est i ꝓcepto sz non sin
gula q exꝑmit⁹ in ea. Ex hoc rez
videt⁹ mng bene dictū. Cū ei dicit
Hec igit sūt que ut obseruetis ꝓ
pm⁹. hoc pnomē hec cū sit demōs
tiuū ponit demōstrat singla mā
data q̄ mādata i gne. et ita po
nit⁹ ꝓcepit obseruancia singulorū
q̄ obseruāda i gne. Ideo rebba
tis ꝓdās responsionibz. Quedā
q quedā reputant⁹ in verbis diui
nis q habent in se modū et tenorē
nō ꝓcepti ut est illud. Hoc est ꝓ
ceptū meū ut diligatis inuicem.
Quedā vo que habēt ꝓceptum
i intencione q̄uis nō i modo ut est
illud. Ideo siluerūt facies. Quedā
vero que hnt modū ꝓcepti. sed
nō intencionē. ut est illud de sana
tione surdi et muti. Quare vi⁹ ꝓce
pit eis ne dicerēt. Cui ei audeat
dicē. q intendēt eos dūs p hec lu
gaire ad mōle. et q̄ cassēt mō
lit⁹ ꝓdicādo miraculū plg et plg
sequet⁹ q nullg ꝓfessor nā ad ea q tenētur ob
ligaret⁹ in q̄libz spectaret ad quelibz qd
absurdū est dicere sreo .ii.

qnto plg. et plg ꝓcipiebat eis ut ta
cerēt. Et tale est illud. Hec igit sūt ita
Nō est em ꝓbabile q̄ vir tam sa
piens et si ꝓcipiendo loquat⁹ mit
teret oīa ponē sub ꝓcepto. et tātū
dampnacionis materiā mīstrare
accidentalr ad regulā suā p salute
q̄renda: Sed oritur ex hoc questio
quā posuit ubū papiēdi. ex quo
nō intendit pape. Ex hoc em q sic
loquit⁹ videtur mīstrare occasionē
scrupulorū multoz et p q̄ sequens
pdez. Responsio licet non intendat
ponere sub ꝓcepto. tm sue intencois
est q multū vult oīa obseruari. Ad
expressionē g intencois sue et volūtis
pdq vtit⁹ verbo ꝓceptorio q̄ alio
ubo simplia ne daret⁹ ex tenui mō
log di pigricie humane occasio. mi
nus curādi de mādatis regule.
Et est sile i ewāgelio Matthei. vi⁹
ꝓcepit eis ne quid tollerent i via
nisi virgā tm. Illud ei ubū papie
di poq iportat intencionē volūta
cis q̄ veritatē ꝓcepti. Ex uterū in
surgit alia q̄stio. Si em illud ubū
papa⁹ non iportat vitatem ꝓ
cepti sz solū intencionē volūtatis g
nullū ꝓceptū est i regula. Rōsio.
Verū est q nullū ꝓceptū est i re
gula ex virtute huius vbi. sz mlta
sūt intencōe q̄us nō sedm expssio
nē in mō loquēdi. Sicut i diuina
scptura cū nobis loquit⁹ eodē mō.
Tamē quedā reputant⁹ simplices
exhortaciones. quedā ꝓcepta. si
cut d luce vs cū d. Cū quib te per
cussere i vnā marillā ꝑbe ei al
teraꝫ. reputat⁹ ꝓsilii. Et cū d i eo
dem capl'o. Si vtuū date mchl' de
sperātes. licet sit idē modg log di
reputat⁹ ꝓceptū. In vo queerat⁹
q̄uo pnt hec distīgui et ḡgnosci.
Rndeo p racionē. Rō em bene dis
posita maxīe p unctionē potest
de facili iudicaire. q vir sapiēs in
tendit obligaire professores sue
regule ad ea q̄ ptinēt ad obiam